

ANKARA AKAR VE İÇME SULARINDA İYOT ARANMASI

Nurşen GÜNDÜZ

Prof. Dr. Suna DURU

Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi
Analitik Toksikoloji ve Bromatoloji Bilim Dalı

ÖZET

Dünya Sağlık Teşkilatına göre akar ve içme sularında eser de olsa iyot bulunmaması gereklidir. Bu çalışmada spektrofotometrik yöntemle Ankara akar ve içme sularında önemli miktarlarda iyot, iyodür üzerinden tayin edilmiştir. Öncelikle akar sularımızda bulunan iyot miktarı halkın sağlığını tehdit edecek şekilde dir. Kronik alımda iyotun toksik etkileri göz önünde tutularak suyun dezenfeksiyonunu klor yerine iyot ile yapmaktan kaçınılmalıdır.

GİRİŞ

Günümüzde suyun dezenfeksiyonunda en çok klor kullanılır. Iyot ile dezenfeksiyon istenmez zira Dünya Sağlık Teşkilatına göre akar ve içme sularında eser de olsa iyot bulunmaması gereklidir. Oysa zaman zaman Ankara akar ve içme sularında iyot bulunduğu dair şüphe ve şikayetler bizi küçük çapta da olsa iyot miktarı yönünden tarama yapmağa yöneltti. Bilindiği gibi su, günlük yaşantıda kaçınılmaz gereksinimlerden biridir, bu nedenle iyodu devamlı vücuda almak sağlık açısından zararlıdır.

Her ne kadar düşük miktarlarda iyot tiroid bezi aracılığı ile hormon sentezi için istenirse de, normal yetişkinlere uzun süren periyotlarda yüksek miktarlarda verilirse guatira ve hipertiroidizme sebep olur. Hipertiroidizmi iyileştirmede çabuk etkili olabilir. Maksimum etkileri 2 hafta içinde görülebilir ve belirtilerde düzelleme, tiroid bezinin vasküleritesinde, büyülüğünde azalma görülür. Fakat her zaman tam bir iyileşmenin süresini birkaç haftadan fazla tutmak olanaksızdır. Ayrıca iyot birkaç tiroid işlevini inhibe ettiği için hipertiroidzmde kullanımını bugün sınırlandırılmıştır.⁽¹⁾

Iyodun toksik belirtileri çoklukla gastrointestinal kanaldaki lokal etkilerine bağlıdır. Çok yakıcı bir maddedir ve büyük olasılıkla iyot zehirlenmesinin ölümle sonuçlanan durumları iyodun sistemik etkilerine öncelikle şoka ve doku dipoksisine bağlıdır.

İYOT ZEHİRLENMESİNİN BELİRTİLERİ

Başlıca gastrointestinal belirtiler görülür, mukoz membran kahverengiye döner. Kusma refleksi uyanır. Iyodun yerel etkileri; gastroenterit, abdominal ağrı ve kanlı ishaldır. Kusma ve diare ile çok fazla su kaybı olduğundan dehidratasyon ve doku travması sonucu şok oluşur. Ağır durumlarda ölüm 1-48 saatte görülür. Ölüm nedeni şoka bağlı dolaşım kollapsı, akut (korozif) gastrit ve aspirasyon pnömonisidir.⁽²⁾

Ayrıca allerjik durumlara da rastlanır. Iyoda bağlı hipersensivite gözlenebilir. Belirtiler ateş ve her tipte genel deri döküntüleri ve kizarıklarıdır.

YÖNTEM

Su depolarında, akar ve içme sularındaki iyot, bulunduğu miktarla bağlı olarak arsenyoz asidin serik iyonlarını indirgemesi işlemini katalizmesinden yararlanarak fotometrik metod ile tayin edilebilir. Spektrofotometre de okunurken renk kaybolması hızlı olduğundan, herhangi bir kaydedici cihaz bulunmaksızın direk olarak serik iyon rengi kaybının fotometrik tayini zordur. Bu nedenle belli bir zaman aralığından sonra demir (II) amonyum sulfat ilavesi sonucu reaksiyon sonuçlanırsa ortamda kalmış fazla serik iyonlarına direkt olarak bağlı olan demir iyonları potasyum tiosiyonat ile oldukça sağlam bir renkli kompleks oluşturur.

Tablo — 1 : Ankara Sularında Bulunan İyot Değerleri

S E M T A D I	EN FAZLA BULUNAN DEĞER (mg/l)	EN AZ BULUNAN DEĞER (mg/l)
SEYRAN BAĞLARI	0.0340	Eser
ABİDİNPAŞA	0.0145	Eser
AŞAĞI AYRANCI	0.0385	Eser
YUKARI AYRANCI	0.0280	Eser
ÇANKAYA	0.0900	0.0095
KIZILAY	0.0260	Eser
KÜÇÜKESAT	0.0400	Eser
BAHÇELİEVLER	0.0120	Eser
ETİMESGUT	0.0900	0.0400
DİKMEN	0.0010	Eser
SAMANPAZARI	Eser	Eser
ETLİK	Eser	Eser

İŞLEM

- 1.10 ml. su örneği tübe konur
 2. 1.0 NaCl solusyonu
 0.50 ml. arsenik asit solusyonu
 0.50 ml. kons H₂SO₄ sırasıyla eklenir
 solusyonları hazırlarken kullanılan suyun özelliği, iyodür iyonu içermemesidir.

3. Reaksiyon karışımı ve serik amonyum sulfat solusyonu 30° lik su banyosuna yerleştirilir ve temperatür dengesine erişmesi beklenir. 1.00 ml. serik amonyum sulfat solusyonu eklenir, ters düz yapılarak tüp inversiyon ile karıştırılır. 15' sonra örnek su banyosundan çıkarılır ve hemen 1.0 ml. Demir (II) amonyum sülfat reaktifi karıştırarak eklenir ki bu arada serik amonyum sülfatın sarı rengi kaybolacaktır. Sonra karıştırarak 1.0 ml. potasyum tiyosianat solusyonu eklenir. Örnek su banyosuna yerleştirilir. Tiyosianat eklenmesinden bir saat sonra spektro da kırmızı renk % transmitans olarak ölçülür. Transmitans okununcaya dek solusyonun temperatürü ve hücre kompartimanının temperatürü 30° ± 0,5°C de tutulur.

4.10.0ml. örnekte 0.0, 0.2, 0.4, 0.6, ve 0.8 µg iyot taşıyan standartlara, kalibrasyon eğrisini çizmek için aynı işlem uygulanır.

$$\text{mg/L I} = \frac{\mu\text{g I}}{\text{ml. örnek}}$$

BULGULAR

Bulgular tablo I ve II de gösterilmiştir. Ankara akar sularında, çeşitli semtlerden alınan su örneklerinde yapılan çalışmada, en fazla iyot Çankaya ve Etimesgut semtlerinde görülmüştür. Buna karşın Etlik semtinin akar suunda eser oranda iyot tespit edilmiştir. İçme sularında ise İnci Memba Suyu ve Kayalık memba suyunda önemli ölçüde iyot bulunmuştur.

TARTIMA VE SONUÇ

Dünya Sağlık Teşkilatının akar ve içme sularında eser de olsa iyot bulunmamasını öngörmeye karar, Tablo I ve II de görüldüğü gibi Ankara akar ve içme sularında önemli miktarlarda iyot, spektrofotometrik yöntemle iyot

Tablo — 2 : Ankara İçme Sularında Bulunan İyot Değerleri

Ö R N E K**B U L U N A N D E Ğ E R
(mg/l)**

ÇİFTLİK MEMBA SUYU	Eser
KAYALIK MEMBA SUYU	0.0035
NIKSAR-AYVAZ MEMBA SUYU	Eser
YAKACIK MEMBA SUYU	Eser
KARAGÖL MEMBA SUYU	Eser
KAVACIK MEMBA SUYU	Eser
İNCİ MEMBA SUYU	0.0055

dür üzerinden saptanmıştır. Özellikle akar sularımızdan bulunan iyot miktarı halkın sağlığını tehdit edecek şekildedir. Suların yanlış dezenfeksiyonu ve dezenfeksiyonda gereken önlemin alınmaması nedeniyle ortaya çıkan bu durum üzerinde suyun kaçınılmaz günlük gereksinim-

lerden biri olduğu düşünülecek olursa, daha da önemle durulmaktadır. Kronik alında iyodun toksit etkileri göz önünde tutularak, suyun dezenfeksiyonunu iyot ile yapmaktan kaçınılmıştır.

KAYNAKLAR :

1. Meyers, F. H., Lawetz, E., Goldfien, A., Review of Medical Pharmacology. Lange Medical Publication, Los Altos, California, (1976), 5th. Ed. sy. 341.
2. Goodman, L. S., Gilman, A., The Pharmacological Basis of Therapeutics,
- MacMillan Publishing Co, Inc, New York, (1975) 5 th. Ed. sy. 800-803.
3. Standard Methods for the Examination of Water and Waste Water. APHA. AWWA, WPCF, (1965), 12 th. Ed. sy. 152-154.

